

[N. P. Andreasen.]

lovsudvalg køber en Gaard til Udstykning.

Naar vi ser paa Udviklingen siden den første Lov, vil jeg ganske kort nævne, at den Lov var en hel Del misforstaaet fra Begyndelsen. Indtil vi fik den store Udstykningslov af 1919, blev der oprettet ca. 9000 nye Husmandsbrug her i Landet, men de var alt for smaa, de var kun paa en 4—5 Tdr. Land. Det var i Virkeligheden kun en Lov for Landarbejdere, og Loven var en Støtte for Gaardene derved, at de i langt højere Grad kunde holde Arbejdskraften fast. Det viser sig da ogsaa, at det Beløb, der blev brugt i disse Aar, kun var 48 500 000 Kr., og det siger jo en hel Del om, hvor store de Brug kunde blive.

Fra 1919 til 1940 er der, efter at den gamle Lov har været fornyet adskillige Gange, oprettet omkring 8200 nye Brug, men til dette Formaal er benyttet 129 700 000 Kr., altsaa et helt andet Beløb end det, der er anvendt de første 19 Aar efter den samlede Lovgivning. Det er et nyt Bevis paa, hvordan Kravet om at faa Hjem paa dansk Jord er slaaet igennem, at man i den sidste Periode efter den nye Lovs Vedtagelse har oprettet en Række udmærkede, selvstændige Hjem, ogsaa efter den gamle Lovs Regler. Efter 4. Oktober-Loven af 1919, der indførte Jordrenteprikket — en helt ny Lovgivning her i Landet —, er der oprettet ca. 7000 nye Brug — det var Jord fra Len og Stamhuse og Præstegaarde, man havde til Raadighed til dette Brug —, og det er interessant at se af Statistikken — det gælder baade den første og den sidste Lov —, at der lige efter Lovens Vedtagelse har været en Rift om den Jord, der har været til Raadighed, som aldrig nogen Sinde før. Men selv om man, hvis man lægger det hele sammen, kommer til, at der er indrettet 26 000—27 000 nye Husmandsbrug i Løbet af disse 40 Aar, er der i Dag nye Tusinder, der staar og venter paa at faa selvstændige Hjem paa den danske Jord, og vi kan være sikre paa, at hvis vi ikke imødekommer Ungdommens Krav om selvstændig Virksomhed i Landbruget, vil det gaa som tidligere, at den bliver nødsaget til at trække andetsteds hen, og saa gaar den til Storbyerne og er med til at skabe den store Arbejdsløshed, vi har kendt i alt Fald i Tiden før den sidste store Krig.

Vi skal her skabe en Lovgivning, der ikke alene rækker ud over et Aar eller to, men langt ud i Fremtiden, og det var hel-

digt, at man i Kommissionen — og det havde vi jo Landbrugsministeren med til — skabte en særlig Udstykningslov og udskilte de forskellige Bevillinger, som bliver forandret det ene Aar efter det andet, efter som Konjunkturerne svinger, og som man nu vil kunne forandre, uden at man behøver at tage den store omfattende Udstykningslov med op til Forhandling samtidig. Det er Meningen med de to Lovforslag, der her foreligger. Det, det gælder om, er, at der bliver Muligheder for de unge, naar de engang vil danne sig egne Hjem, og jeg tror, at det vil være af overordentlig Værdi for Landbruget i det hele taget, at vi faar netop en saadan Lov.

Det blev nævnt af andre Ordførere, særlig Ordføreren for de Konservative, at Landbruget mangler adskillige Funktionærer, og han mente saa galt, at Rigsdagen maaske paa et andet Tidspunkt vilde komme til at beskæftige sig med, hvordan man skulde skaffe nogle flere Funktionærstillinger i Landbruget, men det er min Opfattelse, at den store, store Del af Landbruget ikke ønsker flere Funktionærer ansat, de har haft Forvaltere med en Køp i Haanden nok til at se paa dem, der arbejder derude; de behøver ikke at have flere af den Slags. Jeg tror, at Tiden netop er inde til, at man faar Jord til en saadan udvidet Udstykning netop fra de Gaarde, der har de store Arealer.

Ud fra disse Betragtninger om Landbrugets Stilling og under Hensyn til Ungdommens Krav har vi spurgt, om dette Lovforslag med sin § 8, der skal være bestemmende med Hensyn til Anskaffelse af Jord, opfylder disse Betingelser. Lad mig først understrege, hvad jeg sagde før, at vi er lige saa klare som de andre Herrer, der her er Ordførere, over, at Tiden er vanskelig lige i Øjeblikket, fordi Byggematerialer og mange andre Ting ikke kan skaffes til Veje, og at den er vanskelig med Hensyn til Anskaffelse af Redskaber og Besætning og i det hele taget alt, hvad der hører til et Husmandsbrug. Men vi lægger ganske bestemt Vægt paa, at en Lovgivning som denne skal række ud i Fremtiden, saa de unge kan se, at der bliver Muligheder for dem, og det har sin store Betydning, og jeg tror, at de største Landbrug gavner ikke alene Samfundet og de unge, men sig selv ved at vise den Forstaaelse til at afgive noget af de store Arealer, som de største Landbrug endnu har til Raadighed her i Landet.